

เรื่องเล่าของลูกตอนที่ 38. เมื่อนัตซีเริ่มเข้าเรียน ป. 1

โพสต์เมื่อ ก.ค. 18, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

ตอนนี้นัตซีเรียนอยู่ ชั้น ป. 1 ได้ประมาณเกือบเดือนกว่าๆแล้ว เรื่องเล่าเกี่ยวกับนัตซีเยอะมาก ทั้งเรื่องเรียน เรื่องเพื่อน เรื่องวิวรรณต่างๆอีกเยอะแยะ ตอนช่วงที่เรียนซัมเมอร์นัตซีสนิทกับเพื่อนอยู่คนหนึ่ง แต่พอเปิดเทอมแล้วไม่ได้เรียนห้องเดียวกัน เธอจึงหงอยเหงาเศร้าซึมน้ำตาตกว่า หนูไม่มีเพื่อนเลย. หนูพยายามทำตัวให้ดี ช่วยเหลือเพื่อน แต่เพื่อนๆไม่เคยพูดชอบใจหนู. เวลาเพื่อนว่าครูบสย หนูก็ชมเพื่อนว่าครูบสยดี. แต่พอหนูวาดบ้าง เพื่อนๆไม่เคยคิดจะชมอะไรหนูเลย ไม่พูดอะไรเลย. หนูไม่รู้จะทำยังไงดี. เลยถามลูกว่า รู้บ้างไหมว่าเพื่อนในห้องชื่ออะไรบ้าง นัตซีบอกว่าไม่รู้ จำไม่ได้ เลยบอกลูกว่า ถ้าอยากมีเพื่อน ต้องรู้จักเปิดใจยอมรับกับมิตรภาพ และรู้จักสร้างมิตรภาพ. เข้าใจเพื่อนๆด้วยว่าเพิ่งมาใหม่เหมือนกันอาจจะยังไม่คุ้นเคยกัน ให้รู้จักหักทลายเพื่อนก่อนบ้างถามชื่อเพื่อนบ้าง แนะนำตัวเองกับเพื่อนบ้าง. แล้วการที่เราช่วยเหลือเพื่อนนั้น นัตซีลองตอบตัวเองก่อนว่าต้องการสิ่งใดตอบแทนไหม. ถ้าช่วยด้วยใจจริง อย่าได้คิดรอการตอบแทนไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือสิ่งของก็ตามเพราะมันคือการช่วยแบบหวังผล. มันทำร้ายเราทำให้เราเสียใจ หากว่าเราไม่ได้ตามที่ได้คาดหวังไว้ เปลี่ยนความคิดใหม่ดีกว่า อย่าเศร้ากับการรอคอยการตอบแทน. ให้ลองดูใหม่. ผ่านไป2 วันจากที่เคยร้องไห้น้ำตาซึมบอกว่าไม่มีใครคุยด้วย ก็เริ่มมีเพื่อน เริ่มจำชื่อเพื่อนได้. มีทั้ง พูจิ. ปีใหม่. เกโล. เอ็ม. แซมมี และอื่นๆอีกมากมาย จนตอนนี้คุณแม่มักจำไม่ได้เพราะชื่อเรียกยากๆกันทั้งนั้น. จากที่ไม่ค่อยได้คุย. กลับกลายเป็นคุยเก่งมากๆๆพูดไม่หยุด มีมุขมาคอยเบรค คุณแม่คุณพ่อและพี่เอมิดีด้วย

เรื่องเพื่อนนั้นก็ยังไมจบเพราะที่ห้องนัตซีจะมีจำนวนเด็กผู้ชายมากกว่า เวลาจัดตำแหน่งที่นั่งไม่ว่าจะสลบยังก็ต้องมีเพื่อนผู้ชายมานั่งข้างๆอยู่ดี. บางทีก็บอกว่าเพื่อนเกลี้ยงนั้นเกลี้ยงนี้แต่นัตซีเราก็ไม่ยอม เธอมาเล่าให้ฟังว่า มีอยู่วันหนึ่ง มีเพื่อนผู้ชายคนจีน(ชื่อเป็นภาษาจีน. ขนานนัตซียังเรียกชื่อไม่ถูกเลยตอนรู้จักกันใหม่ๆ). เค้ามามีการบอกน้ำของนัตซีตกจากที่วางแล้วไม่ขอโทษ นัตซีบอกว่า ให้ขอโทษด้วย เพื่อนก็ไม่ยอมขอโทษ บอกว่าทำไมต้องขอโทษเค้าไม่ผิดสักหน่อย นัตซีก็บอกกลับว่าเห็นอยู่ว่าทำการบอกน้ำของเรตกลงมา เพื่อนก็ไม่ยอมรับอภัย. ดิฉันก็เลยถามนัตซีว่า แล้วหนูทำยังไงล่ะ พอดีฉันได้ฟังคำตอบแล้วแทบจะเป็นลม เพราะไม่คิดว่านัตซีสาวน้อยที่เรียบร้อยน่ารักของดิฉันจะเปลี่ยนไปไดขนาดนี้ มันเป็นไปได้ด้วย..นัตซีก็เล่าต่อว่า .. นัตซีบอกว่าให้มาตัดสินแบบลูกผู้ชายคือ เป่ายิ้งฉุบ. ถ้าเด็กคนนั้นแพ้ต้องพูดขอโทษปรากฏว่า เด็กผู้ชายคนนั้นแพ้ แต่ก็ยังไม่ขอโทษ นัตซีเลยบอกว่าฉัน คราวนี้ให้มาตั้งข้อแข่งกันที่โต๊ะเรียน ถ้าแพ้ต้องขอโทษเราด้วย (. ตกลูกดิฉันเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่ะเนี่ย). ถามนัตซีว่าสำเร็จไหมเพื่อนยอมขอโทษหรือเปล่า นัตซีบอกว่าหนูตั้งข้อแข่งครั้งเดียวก็ชนะแล้วคะแต่เค้าไม่ยอมขอโทษ. เราเลยชกกัน(เฮ้ยชกกันเลยเธอลูก. ฟังดูน่ากลัวจัง ลูกเราก็ดูมอมๆเล็กๆอยู่ด้วย ! ลูกพูดจริงหรือเปล่าเนี่ย). นัตซีบอกว่าเราก็กะลือๆกัน(. ทำท่ากำหมัดกลมประจบให้ดูอีกต่างหาก). คุณพระช่วย เป็นไปได้ยังงี้ในชั้นที่ดิฉันที่เรียบร้อยหรือเปล่าเนี่ย ถามลูกว่าแล้วเพื่อนกับหนูเป็นยังงี้ นัตซีบอกว่าไม่เป็นยังงี้ก็กำลังจะชกๆกัน. อาจารย์เข้าห้องพอดีเลยไม่ได้ทำอะไร. ฟังแล้วน่าตกใจสำหรับดิฉันเพราะนัตซีไม่ใช่คนก้าวร้าวรุนแรงไม่มีเหตุผล. คราวนี้ถึงเวลาที่ต้องให้ลูกรู้จักวิธีแก้ปัญหาเรื่องการวางตัวและการเข้ากับเพื่อนผู้ชายว่า. เพื่อนผู้ชายมีหลายแบบทั้งสุภาพมีมารยาท และแบบที่อาจจะยังไม่รู้จักการเข้าสังคมดีพอ เราต้องให้โอกาสเพื่อนได้ปรับตัว. และลดความใจร้อนของตัวเองลง การบังคับให้เพื่อนขอโทษโดยที่เค้าอาจจะไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเราโกรธที่เพื่อนทำของเสียหายแล้วเราไม่ชอบ. เพื่อนคงจะไม่รู้วิธีขอโทษด้วยซ้ำ เพื่อนคงจะไม่มีเจตนา. และสุดท้ายต้องบอกลูกเราว่า การแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลังเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่านัตซีจะบอกว่าตกลงกันแบบลูกผู้ชาย แต่เธอคงจะลืมไปว่าตัวเองเป็นผู้หญิง. ถ้าเกิดเพื่อนชกหน้าตาแตก เลือดออกบาดเจ็บ จะทำยังไง. ไม่ต้องทำเป็นแมนแบบเพื่อนหรอกจ้ะ.. แล้วก็เทศนานัตซีอีกยาวเรื่องการให้อภัยที่น่าจะเป็นหนทางที่ดีที่สุด สำหรับการปรับตัวเข้าหากันในช่วงที่เป็นเพื่อนใหม่ เพราะเรายังไม่รู้ถึงนิสัยที่แท้จริงของเพื่อนหรอก. และขอห้ามไม่ให้มีเรื่องกับเพื่อนผู้ชายอีกไม่ว่าจะกรณีใดๆก็ตาม ต้องประนีประนอม รักกัน. หลังจากเหตุการณ์วันนั้นก็ถามว่าเป็นยังงี้บ้างกับเพื่อนๆในห้อง นัตซีก็บอกว่าโอเค. แต่เพื่อนคุยกันเก่งมาก(รวมตัวเองด้วยใช้บ่าวละ). พอเพื่อนชวนคุย หนูก็ต้องคุยตอบด้วยไม่งั้นเดียวเพื่อนโกรธหนู. (อ้างเพื่อนหรือเปล่าเนี่ย). จากนั้นปัญหาเรื่องเพื่อนก็หมดไปในช่วง2 อาทิตย์หลังจากเปิดเทอม

ผ่านไปสักอาทิตย์กว่าๆ นัตซีเพื่อนเริ่มเยอะ ทั้งเพื่อนรุ่นเดียวกัน(ป.1) และเพื่อนรุ่นพี่ (เพื่อนนัตซีจากเจริญพงศ์มาเรียนก่อน เลยอยู่ป.2). เพื่อนกลุ่มของพีเอมิ(ป.4). แล้วไหนจะรุ่นโตๆที่เป็นพี่ชายพี่สาวของเพื่อนนัตซีอีก. พอเลิกเรียนนัตซีวางกระเป๋านักเรียนได้ก็วิ่งไปรวมกลุ่มเล่นทันทีแบบไม่สนใจคุณแม่ด้วยอะ. วิ่งไล่จับกับเพื่อนๆกลางแดดสนุกสนานกันใหญ่เลยมาเปิดดูสมุดจดการบ้าน กับงานค้างไม่ค่อยมีเลยปล่อยให้เล่น. . นัตซีติดเล่นกับเพื่อนๆมากขึ้นๆในทุกๆวัน จนพอเริ่มเรียนไปได้สักสองสัปดาห์เริ่มมีสอบรายหน่วยบ้างแล้ว คราวนี้เรียกตัวมานั่งทำการบ้านกับอ่านหนังสือสอบซึกจะเริ่มยากขึ้น. . และแล้วก็ได้เวลาอบรมลูกเรื่องความรับผิดชอบในระดับเด็ก ป.1 ซะแล้ว. เริ่มฝึกให้เปล่าๆการติดเพื่อน. ติดเล่น ให้รู้จักอ่านสมุดจดการบ้านและเช็ควางานค้างทำให้เสร็จก่อนแล้วจึงไปเล่นได้ แรกๆ มึงอแง น้ำตาซึมเสียดายอยากไปเล่นกับเพื่อนก่อน. ฝึกไปฝึกมาเริ่มเข้าใจมากขึ้นว่าอะไรมีความสำคัญหลัก และอะไรมีความสำคัญรอง. นอกจากนี้ในห้องเรียนเองนัตซีก็ติดคุยเล่นกับเพื่อนในห้อง. (เพราะสอบลามพฤติกรรมการเรียนในห้องกับอาจารย์). เลยรู้ว่าคุชเชจนทำงานผิดพลาดต้องมาย้อนแก้ไขงานให้ทันในช่วงโมงเรียน(โดนอาจารย์อบรมจนตอมน้ำตาแตก น้ำตาดกซะงั้น.). เลยต้องอบรมเรื่องให้ตั้งใจฟัง อยู่ๆคุยกันเอง. เพื่อนชวนคุยก็ต้องสนใจตอบ. บอกว่าให้ตั้งใจ สดใจไปปรับปรุงตัวใหม่นะ คุชให้หน่อยลงฟังให้มากขึ้นตอบคำถามของอาจารย์อยู่เสมอ อย่างนี้เงียบ. หลังจากโดนติฉินอบรมยาวเรื่องสมาธิในห้องเรียน นัตซีก็เริ่มคุยน้อยลงบ้างแต่ก็ยังคุชอยู่ดี. หามยากมากเพราะคุชกันทั้งห้องเลย

ผ่านไปเรื่องการคุชในห้องเรียน เข้าสัปดาห์ที่3 นัตซีเริ่มรู้จักเพื่อนใหม่มากขึ้น มีเพื่อนพักอยู่คอนโดใกล้ๆกัน ไปมาหาสู่ ชวนมากินมาเล่นกันที่ห้องพักช่วงเย็น บางทีก็ดึกบ้าง หรือคุชพอกลับค่ำ ลูกก็จะยังไม่นอน. พอจะเข้านอนก็ตึกตื่นมากเสียแล้ว. หรือบางทีเอมิยังมีสอบ ก็นั่งสรุปนั่งติวกันจนตึกแล้วนัตซีก็ไม่ยอมนอนก่อน. จะรอหลับพร้อมกันผลปรากฏว่า สิ่งที่เป็นห่วงก็เป็นเรื่องจริง เพราะนัตซี นั่งหลับที่โรงเรียน หลับแบบจริงๆจังๆในห้องเรียน อาจารย์ปลุกก็ยังไม่ตื่น. ได้สอบลามจากอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทยว่า มันเกิดอะไรขึ้นคะ เพราะอาจารย์ประจำชั้นมาบอกคุณแม่ว่าลูกนอนหลับในห้องเรียนด้วย จริงหรือคะ. อาจารย์เลยบอกว่านัตซีทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จแล้วก็รอเพื่อนๆในห้อง แล้วนัตซีก็บอกอาจารย์ว่าง่วงนอนมากไมไหวแล้วคะทำงานเสร็จแล้ว. ขออนุญาตนอนเลยได้ไหม. (ลูกสาวดิฉัน. ข่างกล้าพูดนะเนี่ย). อาจารย์เห็นเค้าทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วเลยบอกว่านอนได้เลยคะ(คิดว่าน่าจะพูดเล่นๆ). ปรากฏว่านัตซีหลับจริง นอนจริง พุบหน้าหลับคู่กับเพื่อนผู้ชายที่นั่งข้างกัน. แต่พอเปลี่ยนวิชาคาบใหม่อาจารย์ภาษาไทยไปแล้ว อาจารย์ประจำชั้นมาเห็นเข้า งานนี้ทำงานเข้าแล้วละคะ. อาจารย์ ก็ปลุกแต่นัตซีไม่ยอมตื่น เรียก แล้วให้ลุกไปล้างหน้าจืดตื่น. โอ้ย อะไรกันนี้คุณลูกสาว. เข้าสัปดาห์ที่สามนี้จึงมีกฎว่า สองทุ่มต้องรีบเข้านอนให้เร็วที่สุด แม้กระทั่งเอมิที่งานเยอะก็ต้องรีบทำรีบอ่านหนังสือให้เสร็จอย่าช้า งานนี้เราต้องช่วยเหลือกันทำงานกันเป็นทีม รักษาเวลาเข้านอนห้ามชักช้าแล้วนะ เพราะเอมิก็คูตัวนัตซีนอนเก่งขนาดไหน หากนอนไม่พอหงุดหงิดมากงอแงด้วยอะงานนี้ ช่วยๆกันหน่อยนะคะคุณลูก. แถมคุณแม่มักรำคาญว่าการนอนหลับในช่วงโมงเรียนถือเป็นการเสียมารยาทไม่ให้เกียรติอาจารย์เลย นำอายุที่สุดของที่สุดเลย ขอร้องว่าอย่าหลับอีก หากง่วงให้ขอไปล้างหน้าซะ ครั้งนี้ถือเป็นบทเรียนอย่าหลับอีก นัตซีน้าตาซึมตามสไตล์แบบเดิมๆสำนึกผิด. หลังจากนั้นสอบลามดูก็ปรากฏว่านัตซีไม่หลับในห้องแล้ว และถ้าง่วงก็จะขอไปล้างหน้าก่อน. เอ้อ. ผ่านไปอีกหนึ่งเรื่อง

ช่วงเดือนแรกเริ่มมีสอบรายหน่วย นัตซีก็ทำคะแนนได้ดี (คงเพราะเนื้อหายังง่ายอยู่) แต่พอผ่านเข้าเดือนที่ สอง. วิชารายหน่วยเริ่มมีต้องเข้าใจและจำมากขึ้น บางทีก็ฟังคุณแม่สรุปเนื้อหาถามตอบกันบ้าง. บางทีก็อยากจะไปเล่นทำเตี๋ยวเลย. ยังดีที่นัตซีนั่นเข้าใจอะไรง่าย(เนื้อหาที่จะสอบ)เลยไม่ต้องพูตมาก. สรุปๆ10 นาทีก็ต้องปล่อยไปเล่นแล้ว. เอ้อ รักการเล่นจริง..จริง..คุณลูกเอ้ย..แล้วเมื่อไหร่จะโตสักที รอคุชอยู่นะลูกจ๋า

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา